

DOI: 10.22034/AS.2021.23474.1401

بررسی اثر اشکال مختلف سلنیوم بر خصوصیات هضمی خوراک کاملا مخلوط گاوها پرشیر، با استفاده از روش‌های آزمایشگاهی و کیسه‌های نایلونی

سمیرا دهقانی^۱، اکبر تقی زاده^{۲*}، علی حسینخانی^۳ و حمید محمدزاده^۴

تاریخ دریافت: ۹۶/۷/۲۵ تاریخ پذیرش: ۹۷/۳/۱۹

^۱دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

^۲استاد گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

^۳دانشیار گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

^۴استادیار گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

*مسئول مکاتبه: Email: ataghius@yahoo.com

چکیده

زمینه مطالعاتی و هدف: سلنیوم یکی از عناصر معدنی کم مصرف می‌باشد که برای عملکرد بهتر حیوانات ضروری است. تحقیق حاضر به منظور ارزیابی اثر اشکال مختلف سلنیوم بر خصوصیات هضمی خوراک کاملا مخلوط گاوها پرشیر، با استفاده از روش‌های آزمایشگاهی انجام گرفت. روش کار: آزمایش در ۳ دوره ۲۸ روزه شامل ۲۱ روز عادت دهی و ۷ روز نمونه برداری اجرا شد. تیمارها شامل: ۱) جیره پایه + ۰/۳ ppm سلنیوم بصورت نانو، ۲) جیره پایه + ۰/۳ ppm سلنیوم بصورت سلنومتیونین، ۳) جیره پایه + ۰/۳ ppm سلنیوم بصورت سلنیت سدیم بودند. در روش تولید گاز ۳۰۰ میلی‌گرم از هر نمونه در ساعت‌های ۲، ۴، ۶، ۱۲، ۲۴، ۴۸، ۳۶، ۲۴، ۱۶، ۱۲، ۸، ۷۲ و ۹۶ انکوباسیون گردید. در روش کیسه‌های نایلونی (کیسه‌هایی با ابعاد ۱۲×۶cm) مقدار ۵ گرم نمونه به مدت صفر، ۲، ۴، ۸، ۲۴، ۴۸، ۳۶، ۲۴، ۱۶، ۱۲، ۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت در شکمبه سه رأس گو سفنده انکوبه شد. در روش سه مرحله‌ای هضم حدود ۵ گرم از خوراک در کیسه‌هایی به ابعاد ۱۰×۵ قرار داده و ۱۲ ساعت در شکمبه گوسفندان انکوبه گردید. نتایج: در طول اکثربت قریب به اتفاق ساعت انکوباسیون بیشترین میزان تولید گاز به ترتیب در تیمار نانو، آلی، معدنی و کنترل مشاهده شد. این اختلافها از ساعت انکوباسیون به بعد معنی دار بودند ($P<0.05$). پتانسیل تولید گاز (A) در تیمارهای نانو، آلی و معدنی بیشتر از شاهد ۳۶ بودند ($P<0.05$). بین تیمار نانو با آلی اختلاف معنی داری از لحاظ پتانسیل تولید گاز وجود نداشت. تفاوت معنی داری بین تیمارها، از نظر تجزیه‌پذیری ماده خشک خوراک کاملا مخلوط وجود نداشت ($P>0.05$). در آزمایش سه مرحله‌ای هضم، تیمار نانو موجب افزایش تجزیه‌پذیری بعد شکمبه‌ای ماده خشک خوراک کاملا مخلوط نسبت به تیمار معدنی شد ($P<0.05$). نتیجه گیری نهایی: نتایج ذشان می‌دهد که افزودن منابع مختلف سلنیوم به جیره می‌تواند عملکرد شکمبه را بهبود بخشد.

واژگان کلیدی: سلنیوم، خوراک کاملا مخلوط، تولید گاز، کیسه‌های نایلونی، هضم سه مرحله‌ای، گاو شیرده

مقدمه

برزیلوس، به هنگام کار با اسید‌سولفوریک شناسایی و کشف شد. او به هنگام کار با گیاهان پرورش یافته در محیط اسید سولفوریکی این عنصر را کشف و نام سلن (Selene) (به معنی ماه را بر آن نهاد (آندرود و ساتل ۱۹۹۹). کمبود سلنیوم می‌تواند موجب کاهش تولید شده و سلامتی دام را به مخاطره اندازد (رامیرز و همکاران ۲۰۰۱). اشکال معدنی معمول سلنیوم عبارتند از سلنیت سدیم (Na_2SeO_3) و سلنات سدیم (Na_2SeO_4)، در حالی که سلنومتیونین (SeMet) و سلنوسیستئین (SeCys) دو شکل آلی این عنصر را تشکیل می‌دهند. نانو‌سلنیوم شکل جدید سلنیوم است که اخیراً توجه زیادی را به خود جلب کرده است، که دلیل آن زیست فراهمی بالاتر، سمیت کمتر و عملکرد بهتر این عنصر در برآورد نیازهای دام نسبت به نمکهای سلنیوم است (زانگ و همکاران ۲۰۰۸، زون و همکاران ۲۰۱۲ و زو و همکاران ۲۰۰۳). مشخص شده است که اشکال آلی و نانو سلنیوم ذسبت به نوع معدنی عنصر سلنیوم به میزان بیشتری جذب می‌شوند (شی و همکاران ۲۰۱۱). سلنومتیونین از مسیر مشابه با اسیدهای آمینه جذب می‌شود، که در نتیجه ممکن است باعث رقابت بین اسیدهای آمینه و سلنومتیونین در مسیر جذب و محدود کردن جذب یکدیگر همراه باشد (اسچروزر ۲۰۰۳). مکانیسم جذب سلنیوم آلی در دیواره روده به صورت انتقال فعال انجام می‌گیرد و به صورت غیر اختصاصی در تمام پروتئین‌های بدن در محل قرارگیری اسیدآمینه متیونین در زمان سنتز پروتئین توزیع می‌گردد، که این عمل موجب تولید منبعی غنی و قابل بازیافت از سلنیوم در بافت‌ها و ارگانهای بدن می‌شود (اسچروزر ۲۰۰۰) توصیه NRC (۱۹۸۵) برای برههای درحال رشد، مقدار سلنیوم مورد نیاز ۱/۰ تا ۰/۲ میلی‌گرم سلنیوم در کیلوگرم ماده خشک جیره است در حالی که NRC (۲۰۰۷) این مقدار سلنیوم را به ۰/۰ تا ۰/۴۴ میلی‌گرم در کیلوگرم

تولید بهتر و تداوم سلامتی در دام و طیور، نیازمند تامین مواد مغذی ضروری به میزان مشخص و به صورت قابل دسترس در بدن می‌باشد. بیشتر خوراک‌هایی که به طور معمول در تغذیه دام استفاده می‌شوند از نظر برخی مواد مغذی دچار کمبود بوده و ذیاز به افزودن مواد مغذی مورد نیاز به جیره دام را پدید می‌آورند. استفاده از مواد معدنی کم نیاز و تاثیرآن‌ها در ثبات تولید و جلوگیری از بروز علایم کمبود این مواد در گاو و گوسفند در طی سالیان گذشته مورد توجه بوده است. بهرحال محققان در صنعت پرورش گاو شیری و دانشگاه‌ها تمایل زیادی را برای درک عوامل موثر بر نیاز دام به مواد معدنی کم نیاز و قابلیت هضم آن‌ها از خود نشان داده‌اند (نجف نژاد و همکاران ۱۳۹۳). هدف بسیاری از تحقیقات تعیین اثر شیمیایی مواد معدنی کم نیاز بر مقدار تراکم این مواد در بدن دام و ارزیابی مزایای احتمالی افزایش دادن مواد معدنی کم نیاز به مقدار بیش از نیاز دام و اثرات آن بر سلامتی و تولیدات دام می‌باشد (نجف نژاد و همکاران ۱۳۹۵).

با توجه به اهمیت و نقشی که مواد معدنی در تغذیه دام‌ها دارند، شناخت وضعیت عناصر معدنی در مواد غذایی امری ضروری به نظر می‌رسد. در میان عناصر کمیاب معدنی، عنصر سلنیوم از اهمیت خاصی برخوردار است که برای سلامتی، ایمنی و عملکرد تولیدی بهینه حیوانات ضروری است. عدد اتمی این عنصر که خواص شیمیایی بین فلز و نافلز دارد، ۲۴ و وزن اتمی آن، ۷۸/۹۶ گرم بر مول بوده و بصورت طبیعی دارای ۶ ایزوتوپ (Se^{74}) است. سلنیوم در چهار Se_{78} Se_{80} Se_{77} Se_{76} و Se_{82} شامل: -۲ (سلنید)، صفر (عنصر)، +۴ (سلنیت) و +۶ (سلنات) یافت می‌شود (بارسلوکس، ۱۸۱۷). سلنیوم در سال ۱۹۹۹ توسط جونز جاکوب

تا شرایط فیزیولوژیکی طبیعی خود را بدست آورند. هر یک از این گوسفندها در باکس انفرادی نگهداری شده و در طی مدت آزمایش جیره حاوی علوفه و کنسانتره به نسبت ۶۰:۴۰ دو بار در روز به طوری که قادر به تامین احتیاجات نگهداری باشند (۶۴ گرم CP= ۱/۶۲ مگاکالری ME= ۸۷٪ کیلوگرم DMI) در یا فت می‌کردند. جیره گوسفندان از نظر مقدار و نوع مکمل سلنیوم به کار رفته در آن متفاوت بودند. ۱. جیره اول حاوی ۰/۰ میلیگرم سلنیوم در هر کیلوگرم ماده خشک خوراک، سلنیوم معدنی از منبع سلنیت سدیم، ۲. جیره دوم حاوی ۰/۳ میلیگرم سلنیوم در هر کیلوگرم ماده خشک خوراک، سلنیوم آلی از شکل سلنومتیونین، ۳. جیره سوم حاوی ۰/۰ میلیگرم سلنیوم، در هر کیلوگرم ماده خشک خوراک، به شکل نانو سلنیوم ساخته شده به روش هیدروترمال بود.

جیره‌های آزمایشی از نظر نوع پروتئین و انزیمی و محتوی NDF علوفه‌ای مشابه بوده و تنها اختلاف موجود در آن‌ها افزودن نوع سلنیوم مورد استفاده بود.

آنالیز شیمیایی

میزان ماده خشک، پروتئین خام، دیواره سلولی الیاف نامحلول در شوینده خنثی و الیاف نامحلول در شوینده AOAC اسیدی و چربی خام طبق روش‌های پیشنهادی (۲۰۰۲) و روش ون سوست اندازه‌گیری شد (جدول ۱).

تعیین تجزیه پذیری با استفاده از کیسه‌های نایلونی برای تعیین تجزیه پذیری مواد غذایی مورد آزمایش گوسفندان فیستولا گذاری شده در حد نگهداری دو بار در روز با جیره‌های حاوی اشکال مختلف سلنیوم (نانو، آلی و معدنی) تغذیه و عادت دهی شدند. نمونه خوراک مورد استفاده برای کیسه‌ها با آسیاب مخصوص و با غربال ۲ میلی‌متری آسیاب شد. مقدار ۵ گرم از نمونه خوراک (بدون مکمل سلنیومی) داخل کیسه‌های نایلونی از جنس

ماده خشک افزایش داده است. طبق توصیه NRC (۲۰۰۱) مقدار سلنیوم مورد نیاز گاوهای شیری هشتادین در ابتدای دوره شیردهی ۳/۰ میلیگرم در کیلوگرم ماده خشک مصرفی است. طبق توصیه NRC (۲۰۰۷) میزان سلنیوم مورد نیاز گوسفند در حد نگهداری ۰/۰۰۰۲۵ میلیگرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن و میزان سلنیوم مورد نیاز برای رشد گوسفند ۰/۵۰ میلیگرم به ازای هر کیلوگرم افزایش وزن زنده می‌باشد. کجوری و همکاران (۲۰۱۱) و مهری و همکاران (۲۰۱۱) گزارش کردند که خاک بسیاری از نقاط دنیا و از جمله ایران با کمبود سلنیوم مواجه است و علائم کمبود نیز در دام‌ها شایع می‌باشد در کشور ما تحقیقات چندانی به منظور بررسی اثر سلنیوم صورت نگرفته است. تحقیقات اندکی در نشخوارکنندگان به منظور بررسی اثر سلنیوم خوراکی بر گوارش پذیری مواد مغذی خوراک‌ها و غلظت سایر عناصر انجام شده و نیاز به تحقیقات جدید ضروری به نظر می‌رسد. تحقیق حاضر به منظور ارزیابی اثر اشکال مختلف سلنیوم بر خصوصیات هضمی خوراک کاملا مخلوط گاوهای پرشیر، با استفاده از روش‌های آزمایشگاهی در گوسفند فیستولا گذاری شده انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

حیوان و محل آزمایش

اجرای مراحل مختلف مزرعه‌ای و آزمایشگاهی به ترتیب در واحد گوسفندداری ایستگاه تحقیقات کشاورزی خلعت پو شان داشکده کشاورزی داشتگاه تبریز و آزمایشگاه تغذیه و هضم پیشرفت واقع در ساختمان تحصیلات تکمیلی داشتگاه تبریز صورت گرفت. آزمایش در ۳ دوره ۲۸ روزه شامل ۲۱ روز عادت دهی و ۷ روز نمونه‌برداری اجرا شد. جهت تعیین تجزیه پذیری شکمبه‌ای، از ۳ راس گوسفند قزل فیستولا گذاری شده استفاده شد. گوسفندها به مدت یک ماه پس از جراحی مورد مراقبت قرار گرفتند

در صد مواد غذایی متراکم و ۶۰ در صد علوفه، تعذیه شده بودند، توسط پارچه توری چهار لایه جمع آوری شده و در داخل فلاسک حاوی گاز دی اکسید کربن، سریعاً به آزمایشگاه منتقل شد. قبل از انتقال مایع شکمبه به داخل شیشه‌های سرم، با بافر تهیه شده به روش مکدوگال (۱۹۴۸) به نسبت ۱ به ۲ (یک قسمت مایع شکمبه و دو قسمت بافر) مخلوط شد. در هر شیشه حاوی تیمار آزمایش مقدار ۲۰ میلی‌لیتر مخلوط مایع شکمبه و بافر افزوده شد و بعد از بی‌هوایی نمودن داخل شیشه با تزریق گاز دی اکسید کربن، درب شیشه‌ها توسط درپوش لاستیکی و پرس فلزی، بطور محکم بسته شد. به منظور تصحیح گاز تولیدی با منشاء مایع شکمبه تعداد ۳ عدد شیشه بدون ماده غذایی و فقط دارای مایع شکمبه در نظر گرفته شدند. کل شیشه‌ها جهت اندازه گیری گاز تولیدی به داخل دستگاه انکوباتور شیکر با ۱۲۰ دور در دقیقه و دمای ۳۹ درجه سانتی‌گراد، منتقل شده و عمل قرائت و ثبت میزان گاز تولیدی ناشی از تخمیر مواد غذایی به روش فدوراک (جابجایی آب) در ساعت ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۲، ۱۶، ۲۴، ۳۶، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت بعد از عمل انکوبا سیون انجام گرفت.

روش هضم سه مرحله‌ای

هضم سه مرحله‌ای بر اساس روش گارگالو و همکاران (۲۰۰۶) و به شرح زیر اجرا شد:

- حدود ۵ گرم از خوراک تیمارهای مربوطه توزین و در کیسه‌های نایلونی از جنس داکرون به ابعاد $50 \times 10 \times 10$ سانتی‌متر و اندازه منافذ ۵۰ میکرومتر قرار داده شد.
- سپس کیسه‌های مربوط به هر ۳ تیمار در شکمبه گوسفندان عادت‌دهی شده با اشکال مختلف سلنیوم (نانو، آلی و معدنی) به طور جداگانه به مدت ۱۲ ساعت انکوبه شدند.

الیاف پلی استر مصنوعی به ابعاد 12×6 سانتی‌متر و قطر منافذ ۵۰ میکرومتر ریخته شد. برای تعیین تجزیه پذیری در زمان صفر کیسه‌های حاوی نمونه به مدت ۱۵ دقیقه زیر آب شستشو شد. زمان‌های انکوباسیون شامل صفر، ۲، ۴، ۸، ۱۲، ۱۶، ۲۴، ۳۶، ۴۸ و ۷۲ ساعت بود. برای هر تیمار در هر ساعت ۲ تکرار تهیه شد به طوریکه برای هر تیمار در هر ساعت انکوباسیون، درون شکمبه هر گوسفند ۲ کیسه قرار داده شد. این آزمایش در ۳ دوره ۲۸ روزه شامل ۲۱ روز عادت‌دهی و ۷ روز نمونه‌برداری تکرار شد. پس از هر ساعت انکوباسیون، کیسه‌ها با آب سرد شستشو داده شد تا زمانی که آب خارج شده کاملاً شفاف باشد. پس از شستشو، کیسه‌ها به مدت ۲۴ ساعت در حرارت ۶۵ درجه سانتی‌گراد جهت تبخیر و به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد در آون قرار داده شد.

اندازه گیری تولید گاز در شرایط آزمایشگاهی

به منظور اندازه‌گیری تولید گاز از روش فدوراک و هرودی (۱۹۸۲) استفاده شد. در روش فوق میزان جابجایی مایع در داخل لوله‌های آزمایشی مدرج که در ارتباط با شیشه‌های حاوی مایع شکمبه و نمونه خوراک می‌باشد، معرف میزان تولید گاز است (فدوراک و هرودی ۱۹۸۲). در این روش ابتدا مواد خوراکی توسط آسیاب با قطر منافذ الک ۲ میلی‌متری بصورت یکنواخت آسیاب شدند. مقدار ۳۰۰ میلی‌گرم از هر ماده خوراکی آسیاب شده با دقت توزین و به داخل شیشه‌های سرم استریل ۵۰ میلی‌لیتری منتقل گردید. برای هر نمونه ماده غذایی ۳ تکرار در نظر گرفته شد. مایع شکمبه مورد نیاز در آزمایش تولید گاز، ۲ ساعت بعد از وعده خوراک صحبتگاهی، از ۴ رأس گوسفند فیستولا دار عادت دهی شده به مدت یک ماه با جیره غذایی حاوی اشکال مختلف سلنیوم (نانو، آلی، معدنی و بدون مکمل سلنیوم) که در سطح نگهداری شامل ۴۰

مواد خوراکی داخل کیسه‌ها همراه بود. نتایج نشان می‌دهد تفاوت معنی‌داری بین تیمارها وجود ندارد هرچند تجزیه‌پذیری عددی تیمار آلی بیشتر از سایر تیمارها بود. در ساعت‌های ۲۴ تا ۲۸، انکوباسیون تفاوت معنی‌داری بین تیمار آلی با نانو دیده شد که تجزیه‌پذیری تیمار آلی بیشتر از نانو بود.

شی و همکاران (۲۰۱۱)، بیان نمودند که افزودن سطوح ۰/۰۵ تا ۰/۰۴۵ میلی‌گرم سلنیوم در کیلوگرم ماده خشک خوراک دام موجب افزایش تجزیه‌پذیری ماده خشک جیره شد. وانگ و همکاران (۲۰۰۹)، نیز افزایش تجزیه‌پذیری ماده خشک با افزودن مخمر سلنیومی به جیره دام را شاهد بودند. زون و همکاران (۲۰۱۲)، گزارش کردند استفاده از مکمل‌های نانو سلنیوم و مخمر غنی از سلنیوم، قابلیت هضم و تجزیه‌پذیری ماده خشک را افزایش داد اما در مقابل دلروسو-رودریگز و همکاران (۲۰۰۰)، گزارش کردند که استفاده از سلنیوم در سطوحی بالاتر از مقادیر توصیه شده توسط NRC در جیره گوسفند تغییری در قابلیت هضم و تجزیه‌پذیری ماده خشک جیره دام ایجاد نکرد. زون و همکاران (۲۰۱۲) در تحقیقی که در مورد مقایسه اثر تکمیل سطوح بالای مکمل‌های نانو سلنیوم و مخمر غنی از سلنیوم بر قابلیت هضم خوراک و الگوی حاکم بر تخمیر شکمبه‌ای در گوسفند بود مشاهده کردند که قابلیت هضم و تجزیه‌پذیری ماده خشک، ماده آلی، پروتئین خام، چربی، NDF و ADF در کل لوله گوارش در گروهی که دام‌ها با مکمل سلنیومی تغذیه شده بودند نسبت به دام‌های گروه شاهد به طور معنی‌داری افزایش یافته است.

سه مرحله‌ای هضم

در تحقیق حاضر آنالیز داده‌های حاصل نشان داد که از نظر میزان تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای ماده خشک خوراک کاملا مخلوط، تفاوت معنی‌داری بین تیمارها وجود ندارد

- بعد از انکوباسیون شکمبه‌ای، کیسه‌ها در ۳ بازه زمانی (هر کدام به مدت ۵ دقیقه) با ماشین کیسه شوی اتوماتیک شستشو شدند. سپس کیسه‌ها با آب شیر شسته شده و برای تجزیه بعدی نمونه‌هایی برداشته شده و در دمای ۱۸- درجه سلسیوس نگهداری شدند. سپس آب کیسه‌های مورد نظر گرفته شده، در آون ۵۵ درجه سلسیوس به مدت ۴۸ ساعت خشک شدند.

- نیم گرم از ۵ گرم خوراکی باقیمانده از انکوباسیون، وزن شده و دوباره داخل کیسه‌ها ریخته شد و در هر بطری انکوباسیون انکوباتور دیزی قرار داده شد. ۲ لیتر از محلول اسید کلریدریک ۱/۰ نرمال با pH ۱/۹ به حاوی ۱ گرم در لیتر پیسین می‌باشد اضافه شده و در دمای ۳۹ درجه سلسیوس به مدت ۱ ساعت با دور چرخش ثابت انکوبه شد.

- بعد از انکوباسیون، همه مایعات گرفته شده و کیسه‌ها تا پاک شدن کامل با آب شیر شستشو داده شد.

- کیسه‌های ذشاندار داخل بطری انکوباسیون در ۲ لیتر از محلول پانکراتینی (بافر KH₂PO₄ ۰/۵ مولار، pH ۷/۷۵، حاوی ۵۰ قسمت در میلیون از تیمول و ۳ گرم در لیتر از پانکراتین) قرار داده شدند. کیسه‌ها در دمای ۳۹ درجه سلسیوس با دور ثابت به مدت ۲۴ ساعت انکوبه شدند.

- بعد از انکوباسیون، مایعات کیسه‌ها گرفته شده و کیسه‌ها زیر آب شیر تا پاک شدن شستشو داده شدند.

- بعد از گرفته شدن آب کیسه‌ها، در آون ۵۵ درجه سلسیوس به مدت ۴۸ ساعت خشک شدند.

نتایج و بحث

تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای

در طول مدت انکوباسیون با افزایش زمان انکوباسیون میزان ناپدید شدن افزایش یافت و این نشان از افزایش فعالیت میکروبی و اکوسیستم شکمبه بوده که با تجزیه

قرار دهد (کیم و همکاران ۱۹۹۷). وانگ و همکاران (۲۰۰۹) افزایش غلظت اسیدهای چرب فرار تولیدی در محیط شکمبه را شاهدی از افزایش تخمیر شکمبه‌ای دام با مصرف مکمل سلنیومی داشتند. حیدر اوغلو و همکاران (۱۹۶۸) گزارش کردند که فراهم بودن سلنیوم در شکمبه می‌تواند استفاده از آن توسط میکروب‌های شکمبه‌ای را تسهیل کرده و به این ترتیب موجب بهبود فرآیند تخمیر در محیط شکمبه شود. نرخ تولید گاز (C) نیز در تیمار شاهد از بقیه تیمارها بیشتر بوده و تیمار سلنیوم نانو و سلنیوم آلی در مرتبه دوم قرار داشتند ($P<0.05$). تیمار سلنیوم معدنی نیز کمترین نرخ تولید گاز را نشان داد ($P<0.05$). در مجموع نتایج نشان داد که افزودن مکمل سلنیوم خصوصاً به شکل نانو نسبت به شکل رایج معدنی آن موجب افزایش میزان قابلیت هضم جیره گاو‌های شیرده می‌گردد.

پارامترهای تخمینی تولید گاز

مقادیر برآورده شده برای انرژی قابل متابولیسم (ME) مگاژول در کیلوگرم ماده خشک)، انرژی ویژه شیردهی (NEL، مگاژول در کیلوگرم ماده خشک)، اسیدهای چرب کوتاه زنجیر (SCFA، میلی مول)، ماده آلی قابل هضم (DOM)، % ماده خشک) از تولید گاز اشکال مختلف سلنیوم در جدول ۶ ارائه شده است. تفاوت معنی‌داری بین تیمارها از نظر این پارامترها وجود ندارد. همبستگی مثبتی بین ME و NEL محاسبه شده در تولید گاز با قابلیت دسترسی و قابلیت هضم ترکیبات خوراک بویژه کربوهیدرات مطرح شده است (اپاتیپاتاناکیت و همکاران ۱۹۹۴). برآورد بالای SCFA در تیمار نانوسلنیوم بعلت تولید بالای گاز در ساعت ۲۴ می‌باشد. گتاچیو و همکاران (۲۰۰۲)، ارتباط نزدیکی را بین SCFA و گاز تولیدی in vitro گزارش کردند و نتیجه گرفتند که استفاده از این رابطه که نشانگر قابلیت دسترسی انرژی برای دام

ولی تیمار نانو به طور معنی‌داری موجب افزایش قابلیت هضم روده‌ای ماده خشک خوراک کاملاً مخلوط، نسبت به تیمار معدنی شد. کاهش سلنیوم منجر به کاهش تعداد و فعالیت آنزیم‌های پروتئولایتیکی پانکراس می‌شود (چودهری و همکاران ۲۰۰۹) و به دلیل اینکه قابلیت دسترسی شکل نانوسلنیوم در روده نسبت به سایر شکل‌های مورد استفاده سلنیوم بیشتر است لذا استفاده از نانو سلنیوم سبب بهبود تولید آنزیم‌های هضمی پروتئولایتیک شده و قابلیت هضم روده‌ای را افزایش داده است.

تولید گاز

نتایج مربوط به تولید گاز در تیمارهای مختلف به همراه مشخصه‌های تولید گاز در جدول ۵ ارائه شده است. در طول اکثریت قریب به اتفاق ساعات انکوبا سیون بیشترین میزان تولید گاز به ترتیب در تیمار نانو، تیمار آلی و تیمار معدنی مشاهده شد. این اختلاف‌ها از ساعات ۳۶ انکوبا سیون به بعد معنی‌دار بودند. ارتباط نزدیک بین تخمیر شکمبه‌ای با تولید گاز از قبل گزارش شده است (گتاچیو و همکاران ۲۰۰۲). حجم گاز تولیدی که منعکس کننده تخمیر مواد خوراکی به اسیدهای چرب فرار است، می‌تواند برآورده از قابلیت هضم ظاهری باشد (بلوم و همکاران ۱۹۹۳).

پس از اتمام انکوبا سیون بیشترین پتانسیل تولید گاز (A) در تیمارهای سلنیوم نانو و آلی مشاهده شد و تیمارهای سلنیوم معدنی و تیمار کنترل در مرتبه دوم قرار داشتند ($P<0.05$). بین تیمار سلنیوم نانو با سلنیوم آلی اختلاف معنی‌داری از لحاظ پتانسیل تولید گاز وجود نداشت. تیمار سلنیوم معدنی یک تمايلی به بالاتر بودن پتانسیل تولید گاز نسبت به تیمار فاقد سلنیوم نشان داد ($P=0.09$). افزودن سلنیوم به جیره غذایی دام می‌تواند متابولیسم و عملکرد شکمبه، بویژه تخمیر میکروبی در آن را تحت تاثیر

سلولایتیک موجب افزایش تجزیه‌پذیری محتوی NDF و تجزیه‌پذیری موثر (ED) جیره شد. اما در مقابل سرا و همکاران (۱۹۹۴) عدم تغییر قابلیت هضم NDF را با استفاده از سلنتیت و سلنتات سدیم در جیره گوسفند گزارش کردند. در آزمایش حاضر نیز استفاده از مکمل سلینیومی موجب بهبود تجزیه‌پذیری شکمبه ای NDF و ADF شده است که احتمالاً این امر را می‌توان به افزایش تعداد و فعالیت باکتری‌های سلولایتیک در شکمبه نسبت داد (شی و همکاران ۲۰۱۰).

نتیجه گیری

نتایج تحقیق حاضر ذشان داد که استفاده از منابع مختلف سلینیوم در جیره می‌تواند عملکرد شکمبه را بهبود بخشد و باعث افزایش تجزیه‌پذیری مواد مغذی در شکمبه شود. شکل نانو و آلی سلینیوم نسبت به شکل معدنی سلینیوم باعث بهبود پارامترهای تجزیه‌پذیری و شکمبه‌ای شدند اما تفاوت خاصی در این پارامترها بین شکل آلی و نانو دیده نشد. در این زمینه انجام تحقیقات بیشتر در جهت تعیین تاثیر استفاده از انواع مختلف مکمل سلینیومی در جیره غذایی گاوها شیری جهت حصول به بهترین نتیجه ضروری به نظر می‌رسد.

می باشد، می‌تواند جهت تخمین تولید SCFA از گاز تولیدی، بکار رود. نسبت اسیدهای چرب فرار مختلف تولید شده در شکمبه نشخوارکنندگان نقش تعیین کننده‌ای در خصوصیات تولیدی دارد.

تجزیه‌پذیری الیاف

نتایج مربوط به اثر افزودن مکمل‌های سلینیومی بر میزان تجزیه‌پذیری NDF، ADF در جدول ۷ گزارش شده است. نتایج ذشان می‌دهد که تاثیر معنی‌داری بین تیمارها از نظر تجزیه‌پذیری NDF وجود نداشت، هرچند که به لحاظ عددی میزان تجزیه‌پذیری نانو بیشتر از آلی و معدنی بود. به لحاظ تجزیه‌پذیری ADF میزان تجزیه‌پذیری تیمارهای نانو و آلی به طور معنی‌دار بیشتر از معدنی بود. وانگ و همکاران (۲۰۰۹) گزارش کردند که استفاده از سطوح کم و متوسط مخمر غنی از سلینیوم (۰/۱۵ و ۰/۳ میلی‌گرم در کیلوگرم ماده خشک) باعث افزایش تجزیه‌پذیری NDF و ADF جیره در کل دستگاه گوارش دام‌های مورد آزمایش شد. شی و همکاران (۲۰۱۰) اثر افزودن مکمل نانوسلینیوم در جیره غذایی گوسفند را بررسی کردند و گزارش نمودند که افزودن نانو سلینیوم با افزایش تعداد و فعالیت باکتری‌های

Table 1- Chemical composition of the TMR (% DM)

	DM	CP	Ash	NDF	ADF	EE
TMR	60.34	16.62	6.83	33.46	16.2	6.5

* Three samples analyzed for each treatments.

DM: Dry matter, CP: Crude protein, EE: Ether extract, NDF: Neutral detergent insoluble fiber, ADF: Acid detergent insoluble fiber, TMR: total mized ratio

Table 2- Degradability of dry matter at different times of incubation (%) by *in situ* method

Incubation time	Source of Selenium				SEM
	Nano-Se	Organic-Se	Inorganic-Se		
0	40.80 ^a	41.02 ^a	40.46 ^b	0.091	
2	41.96	42.30	41.47	0.595	
4	44.32	45.22	43.19	0.751	
8	48.53	48.49	47.30	0.766	
12	53.96	51.69	54.09	1.122	
16	56.39	56.11	54.24	2.086	
24	58.31 ^b	62.27 ^a	61.47 ^{ab}	1.154	
36	61.35 ^b	68.66 ^a	65.42 ^{ab}	1.511	
48	67.05 ^b	72.59 ^a	68.74 ^{ab}	1.268	
72	75.75	78.63	77.19	1.685	

Table 3- *in situ* degradability parameters of dry matter

Item	Source of Selenium				SEM
	Nano-Se	Organic-Se	Inorganic-Se		
In situ degradability parameters					
A¹	40.91	39.91	39.85	0.422	
B²	44.06	46.90	47.63	4.920	
C³	0.0284	0.0314	0.0254	0.004	
In situ effective rumen degradability for different passage rate (K)⁴					
0.02	63.15 ^b	65.78 ^a	64.81 ^{ab}	0.761	
0.05	54.28	56.01	54.81	0.585	
0.08	50.56	51.66	50.58	0.588	

1- a: Soluble fraction with rapid degradation rate.

2- b: Insoluble fraction with potential of degradation.

3- c: Degradation rate of fraction b, %/h.

4- Effective degradability of dry matter at passage rates of 2, 5 and 8 %/h (K).

Table 4- Ruminal and post ruminal degradability of dry matter (%)

	انواع سلنیوم				SEM
	Nano-Se	Organic-Se	Inorganic-Se		
Ruminal degradability	61.1	62.2	59.9	1.53	
Post ruminal degradability	33.1 ^a	31.4 ^{ab}	29.1 ^b	1.00	
Total tract degradability	72.3	74.0	70.8	1.63	

Table 5- The gas production volume (ml per g dry matter) and gas production parameters at different times of incubation

Incubation time	منابع سلینیوم Source of Selenium					مقایسه بین تیمارها Comparisons					
	Control	Nano-Se	Organic-Se	Inorganic-Se	SEM	Control vs. Nano-Se	Control vs. Organic-Se	Control vs. Inorganic-Se	Nano-Se vs. Organic-Se	Nano-Se vs. Inorganic-Se	Organic-Se vs. Inorganic-Se
2	58.1	37.7	52.4	28.2	4.882	0.0182	0.4373	0.0025	0.0648	0.2076	0.0079
4	103.8	96.4	92.5	75.2	7.037	0.4849	0.2922	0.0209	0.7029	0.0651	0.1198
6	136.5	128.6	132.4	116.3	9.258	0.5657	0.7628	0.1619	0.7816	0.3738	0.2541
8	164.9	155.5	148.8	137.9	9.860	0.5203	0.2825	0.0891	0.6443	0.2425	0.4566
12	192.7	188.3	168.4	164.5	10.82	0.7833	0.1519	0.1027	0.2301	0.1580	0.8027
16	212.6	214.3	184.4	183.4	11.53	0.9222	0.1218	0.1112	0.1045	0.0953	0.9537
24	229.2	247.9	215.2	218.1	12.62	0.3259	0.4542	0.5527	0.1041	0.1342	0.8716
36	234.9	283.6	247.5	251.9	13.29	0.0320	0.5196	0.3930	0.0912	0.1295	0.8244
48	239.2	306.1	277.2	270.6	12.97	0.0065	0.0726	0.1254	0.1532	0.0892	0.7311
72	242.3	322.6	305.6	286.3	13.06	0.0025	0.0090	0.0442	0.3840	0.0852	0.3278
96	245.3	330.1	327.7	296.4	13.19	0.0019	0.0022	0.0256	0.9026	0.1087	0.1317
Gas test parameters											
A	240.3	321.6	321.7	287.5	12.87	0.0021	0.0021	0.0321	0.9977	0.0976	0.0972
C	0.1376	0.0665	0.0419	0.0649	0.0057	<.0001	<.0001	<.0001	0.0153	0.8436	0.0208

* Three samples were analysed in gas production for each incubation hour.

A: Potential of gas production (ml/g DM), C: Gas production rate (ml/h).

Table 6-The gas production parameters (% DM)

Source of Selenium					
	Nano-Se	Organic-Se	Inorganic-Se	Control	SEM
ME	9.92	9.03	9.11	9.41	0.594
NE_L	5.84	4.73	4.80	5.05	0.502
DOM	65.63	59.81	60.34	62.30	3.888
SCFA	1.09	0.95	0.96	1.01	0.097

ME: Metabolizable energy (MJ/kg DM)

NE_L: Net energy for lactation (MJ/kg DM)

SCFA: Short chain fatty acids (mMol/200 mg DM)

DOM: Digestible organic matter (%)

Table 7- Effects of Selenium supplementation on NDF and ADF degradability at 72 h of incubation

Source of Selenium				
	Nano-Se	Organic-Se	Inorganic-Se	SEM
NDF	76	75	74	0.813
ADF	43 ^a	41 ^a	39 ^b	0.576

متابع مورد استفاده

- AOAC, 2002. Official Methods of Analysis. 17th Edn. AOAC International, Gaithersburg, Maryland, USA.
- Barceloux DG, 1999. Selenium. Journal of Toxicology - Clinical Toxicology 37:145-172.
- Blummel M and Ørskov ER, 1993. Comparison of gas production and nylon bag degradability of roughages in predicting feed intake in cattle. Animal Feed Science and Technology 40: 109–119.
- Chaudhary M, Garg AK, Mittal GK and Mudgal V, 2009. Effect of organic selenium supplementation on growth, se uptake, and nutrient utilization in guinea pigs. Biological Trace Element Research 133:217–226.
- Del Razo-Rodriguez OE, Ramirez-Bribiesca JE, Lopez-Arellano R, Oblitas F, Contreras PA, Bohmwald H and Wittwer F, 2000. Efecto de la suplementacion con selenio sobre la actividad sanguínea de glutation peroxidasa (GSH-PX) y ganancia de peso en bovinos selenio deficientes mantenidos a pastoreo. Archivos De Medicina Veterinaria 32:55-62.
- Fedorak PM and Hrudey SE, 1983. A Simple apparatus for measuring gas production by methanogenic cultuvesin serum bottles. Environmental Technology Letters 4: 425-435.
- Gargallo S, Calsamiglia S and Ferret A, 2006. Technical note: A modified three-step in vitro procedure to determine intestinal digertion of proteins. Journal of Animal Science 84:2163-2176.
- Getachew G, Makkar HPS and Becker K, 2002. Tropical browses: content of phenolic compounds, in vitro gas production and stoichiometric relationship between short chain fatty acids and in vitro gas production. Journal of Agricultural Science 139: 341-352.
- Hidiroglou M, Heaney DP and Jenkins KJ, 1968. Metabolism of inorganic selenium in rumen bacteria. Canadian Journal of Physiological Pharmacology 46, 229–232
- Kim J, Vansoest PJ and Combs GF, 1997. Studies on the effects of selenium on rumen microbial fermentation in vitro. Biological Trace Element Research 56:203-213.

- Kojouri GA and Shirazi A, 2007. Serum concentration of Cu, Zn, Fe, Mo, and Co in newborn lambs following systemic administration of Vitamin E and selenium to the pregnant ewes. *Small Ruminant Research* 70:136-139.
- McDougall EI, 1948. The composition and output of sheep in saliva. *Biological Chemical Journal* 43: 99-109.
- Mohri M, Ehsani A, Norouzian MA, Heidarpour M and Seifi HA, 2011. Parenteral selenium and vitamin E supplementation to lambs: hematology, serum biochemistry, performance, and relationship with other trace elements. *Biological Trace Element Research* 139:308-316.
- Najafnejad B, Aliarabi H, Taghizadeh A and Alipour D, 2014. Comparison effects of different selenium sources in cottonseed rich diets on digestibility of the diet, performance and hematological parameters of lactating dairy cows. *Journal of Ruminant Research* 2:79-98.
- Najafnejad B, Aliarabi H, Tabatabaei MM, Taghizadeh A, Alipour D and Zaboli KH, 2016. Effects of different sources of selenium on some hematological parameters and antioxidant response in Holstein dairy cows. *Journal of Animal Science Research* 26: 45-57.
- NRC, 1985. Nutrient Requirements of Sheep, 5th edn. National Academy of Sciences, Washington, DC.
- NRC, 2001. Nutrient Requirements of Dairy Cows. 7th edn. National Academy of Sciences, Washington, DC.
- NRC, 2007. Nutrient Requirements of Small Ruminants: Sheep, Goats, Cervids, and New World Camelids. National Academy Press, Washington, DC.
- Opatpananakit Y, Kellaway RC, Lean IJ, Annison G and Kirby A, 1994. Microbial fermentation of cereal grains in vitro. *Australian Journal of Agricultural Research* 45: 1247-1263.
- Ramirez BJE, Tortora JL, Huerta M, Aguirre A and Hernandez LM, 2001. Diagnosis of selenium status in grazing dairy goats on the Mexican plateau. *Small Ruminant Research* 41:8-85.
- Schrauzer GN, 2000. Selenomethionine: a review of its nutritional significance, metabolism and toxicity. *The Journal of Nutrition* 130: 1653–1656.
- Schrauzer GN, 2003. The nutritional significance, metabolism and toxicology of selenomethionine. *Advances in Food and Nutrition Research* 47: 73–112.
- Shi L, Xun W, Yue W, Zhang C, Ren Y, Liu Q, Wang Q and Shi L, 2010. Effect of elemental nano-selenium on feed digestibility, rumen fermentation, and purine derivatives in sheep. *Animal Feed Science and Technology* 163:136–142.
- Shi LG, Xun WJ, Yue WB, Zhang CX, Ren YS, Liu Q, Wang Q and Shi L, 2011. Effect of elemental nano-selenium on feed digestibility, rumen fermentation, and purine derivatives in sheep. *Animal Feed Science and Technology* 163:136–142.
- Underwood EJ and Suttle NF, 1999. The mineral nutrition of livestock. CAB international, Wallingford, U.K.
- Wang C, Liu Q, Yang WZ, Dong Q, Yang XM, He DC, Zhang P, Dong KH and Huang YX, 2009. Effects of selenium yeast on rumen fermentation, lactation performance and feed digestibilities in lactating dairy cows. *Livestock Science* 126: 239–244.
- Xu BH, Xu ZR and Xia MS, 2003. Effect of nano red elemental selenium on GPx activity of broiler chick kidney cells in vitro. *Wuhan University Journal of Natural Sciences* 8: 1167–1172.
- Xun W, Shi L, Yue W, Zhang CH, Ren Y, Liu Q, 2012. Effect of High-Dose Nano-selenium and Selenium–Yeast on Feed Digestibility, Rumen Fermentation, and Purine Derivatives in Sheep. *Biological Trace Element Research* 150:130–136.
- Zhang JS, Wang XF, Xu TW, 2008. Elemental selenium at nano size (Nano-Se) as a potential chemopreventive agent with reduced risk of selenium toxicity: comparison with Se-methylselenocysteine in mice. *Toxicological Sciences* 101:22–31.

Investigation of different forms of selenium on digestibility of totally mixed ration of high producing dairy cows using in vitro and in situ techniques

S Dehghani¹, A Taghizadeh^{2*}, A Hosseinkhani³ and H Mohammadzadeh⁴

Received: October 17, 2017 Accepted: June 9, 2018

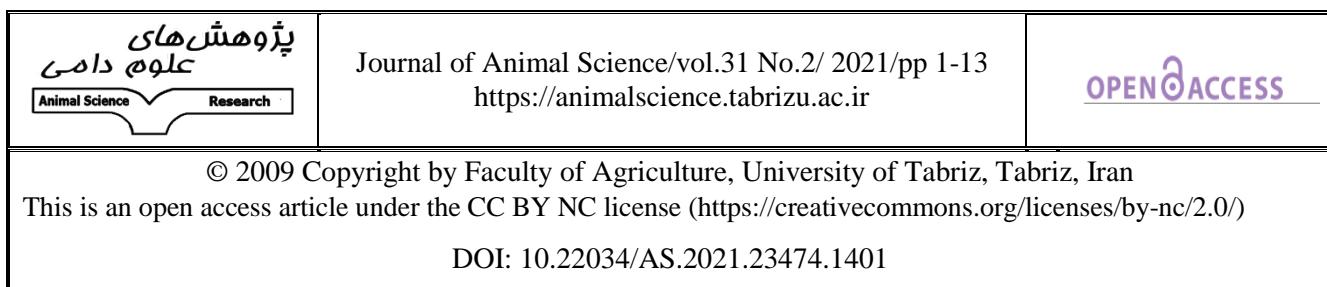
¹Graduated Student of Ruminant Nutrition, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran

²Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran

³Associated Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran

⁴Assistant Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran

*Corresponding author: Email: ataghius@yahoo.com

Introduction: Selenium, a trace mineral element, is essential for health, immunity, and maximum production performance of animals. Selenium is involved in enzyme activity and antioxidant defense systems thus preventing oxidative damage to body tissue. Recently, nano -elemental selenium has attracted widespread attention due to its high bioavailability and low toxicity. In general, nanometer particulates exhibit novel characteristics, such as great specific surface area, high surface activity, numerous surface active sites, high catalytic efficiency, strong adsorbing ability as well as low toxicity. Dietary selenium as an essential trace element, plays important roles in the regulation of thyroid hormone metabolism, cell growth and antioxidant defense systems thus, together with alpha-tocopherol prevents cells against oxidative stress damage, also these compounds are necessary for growth, fertility, and immune system health in animals and humans. The aim of this study was to investigate the effects of different forms of selenium sources on digestibility of high producing lactating dairy cows TMR in-vitro and in-situ Techniques.

Material and methods: Three male ruminally cannulated sheep (43 ± 4.8 kg body weight), were used in this experiment with a replicated 3×3 latin square design. Sheep were fed twice daily (08:00 and 18:00 h) at maintenance nutrition requirements with a basal diet consisting of 400 g/kg dry matter (DM) of basal concentrates and 600 g/kg DM of forage. Sheep were individually placed in metabolic cages and fresh water was freely available during the experimental period. This experiment was conducted in three periods of 28 days with 21 d adaptation period and 7 d for data collection. Treatments were: 1. basal diet + 0.3 ppm nano selenium, 2. basal diet + 0.3 ppm organic selenium, 3. basal diet + 0.3 ppm inorganic selenium. In gas production method, 300 mg of each treatment was weighed and incubated for 2, 4, 6, 8, 12, 16, 24, 36, 48, 72 and 96 hours. The Nylon bag method was used to estimate ruminal disappearance of dry matter. Ruminal degradability was measured using nylon bag technique on day 22–28 of the

experimental period. The feed samples (5 g) of were weighed and placed in nylon bags (6×12 cm, made of monofilament Pecap polyester). Right after, samples were separately incubated in duplicate bags and suspended in the rumen of each sheep and removed after 0, 2, 4, 8, 12, 16, 24, 36, 48 and 72 hours. All removed bags were rinsed and cleaned in cold water. Subsequently, bags were oven dried at 65°C for 12 h and then 105°C for 24 h in order to determine DM disappearance. In three steps digestion method, about 5 g of feed stuffs were weighed and placed in nylon bags (6×10 cm, made of monofilament Pecap polyester). Samples were incubated separately in duplicate bags and suspended in the rumen of each sheep and removed after 12 hours. All removed bags were rinsed in cold water until the bags were clean; the bags immediately were dried in an oven to determine DM disappearance.

Results and discussion: During most of incubation hours, the volume of produced gas was higher in nano selenium, organic selenium, inorganic selenium and control treatments. However, we observed significant differences between treatments after 36 h of incubation. The most gas production potential (A) was measured in nano selenium, organic selenium and inorganic selenium and control treatments. There were not any significant differences between nano selenium and organic selenium in gas production potential. There was not any significant difference between treatments in degradability of TMR dry matter. In three steps digestion experiment, post ruminal digestion of TMR dry matter was higher in nano treatment than inorganic treatment. Effect of selenium supplement on NDF degradability of the diet was insignificant. Yet, nano and organic selenium increased the ADF degradability compared with the inorganic selenium ($P>0.05$).

Conclusion: The results showed that the addition of various sources of selenium to the diet may improve rumen function.

Keywords: Selenium, Totally mixed ration, Gas production, Nylon bag, three steps digestion, Dairy cow